

“Ας «χτίσουμε» μαζί με τις υλικές γέφυρες και τις γέφυρες τις πνευματικές”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κυδωνίας και Αποκορώνου

Τον προβληματισμό του, σχετικά με τις πλημμύρες που έπληξαν το νησί της Κρήτης τις προηγούμενες ημέρες, εξέφρασε μέσα από προσωπικό του κείμενο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυδωνίας και Αποκορώνου κ. Δαμασκηνός. Μεταξύ άλλων στο κείμενο του αναφέρει: “Ας «χτίσουμε», λοιπόν, μαζί με τις υλικές γέφυρες και τις γέφυρες τις πνευματικές, που θα μας βγάλουν από την εσωστρέφειά μας και θα μας συνδέσουν με τον πάσχοντα αδελφό μας, για να θεραπεύσουμε τις ανάγκες του, να καλύψουμε τις ελλείψεις του και να γεμίσουμε με τ’ άνθη της αγάπης μας το χάσμα π’ άνοιξε η πλημμύρα κι’ η νεροποντή”.

Και έρχεται ξαφνικά μια στιγμή, που όλα ανατρέπονται... Οι βεβαιότητές μας διαψεύδονται, οι σταθερές μας διαλύονται, τα δεδομένα μας αμφισβητούνται, η ζωή μας κλυδωνίζεται... Πρόκειται για τις απρόσμενες εκείνες περιπτώσεις, που χωρίζουν τη ζωή μας σε ένα πριν και ένα μετά, που όλα φαίνονται και είναι και τα βλέπουμε διαφορετικά! Είναι εκείνες οι περιπτώσεις, που μας επαναφέρουν στο μέτρο και τη συναίσθηση των ορίων μας και των δυνατοτήτων μας, σε ατομικό

και σε συλλογικό επίπεδο... Είναι εκείνες οι περιπτώσεις, που προσδιορίζουν τη πραγματική μας θέση μέσα στον κόσμο και το φυσικό περιβάλλον, που μας καθαρίζουν από την ύβρη και την αλαζονεία και μας οδηγούν στη συναίσθηση της μικρότητάς μας μπροστά στη δύναμη της φύσης και της αδυναμίας μας μπροστά στη δύναμη του Θεού!

Σε πολλά μέρη του πλανήτη μας, συχνά, πολύ συχνά, έντονα και ακραία καιρικά φαινόμενα, σεισμοί, εκρήξεις ηφαιστειών, πυρκαϊές, τσουνάμι και πλημμύρες, πέρα από τις όποιες προβλέψεις και τις επιστημονικές ανακαλύψεις, έρχονται ξαφνικά να σαρώσουν ολόκληρες περιοχές, χωρίς διάκριση, σε αναπτυγμένες και σε υπανάπτυκτες χώρες, να καταστρέφουν περιουσίες και έργα ανθρώπων και να αφαιρέσουν ζωές... Έτσι, όπως συνέβαινε και πριν ο άνθρωπος ανακαλύψει τα μυστικά του μικρόκοσμου και του μακρόκοσμου, πριν αυτοανακηρυχθεί υπεράνθρωπος, εξοβελίζοντας από τη ζωή του το Θεάνθρωπο...

Πριν λίγες μέρες, το νησί μας και ιδιαίτερα η περιφέρεια των Χανίων βίωσε την τραγική εμπειρία μιας καταστροφικής νεροποντής, οι πληγές της οποίας δεν λένε να κλείσουν, τα δάκρυα για τους πνιγμένους δεν λένε να στεγνώσουν... Όχι, δεν πρόκειται για τιμωρία, δεν πρόκειται για οργή Θεού ή όπως συνηθίσαμε να λέμε για θεομηνία! Ο Θεός δεν τιμωρεί, δεν οργίζεται, δεν μαίνεται..... Ο Θεός είναι αγάπη! Και μέσα από κάθε φυσικό ή άλλο γεγονός, όσο φοβερό και να φαντάζει στα μάτια μας, ευαγγελίζεται την αγάπη. Ακόμα και μέσα από τον Βιβλικό κατακλυσμό του Νώε, η πρόνοια και η αγάπη του Θεού δεν εκφράζει τόσο την τιμωρία των αμαρτωλών, όσο τη σωτηρία όλων, προτυπώνοντας το Βάπτισμα και τη σωτηρία διά της Κιβωτού της Εκκλησίας. Μάλιστα, ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός σαφώς αναγνωρίζει τον κατακλυσμό ως το πρώτο βάπτισμα που έσβησε τις αμαρτίες: «Ἐπὶ Νῶε δι' ὕδατος ὁ Θεὸς τὴν κοσμικὴν ἁμαρτίαν κατέκλυσε» (Ἑκδοσις ἀκριβῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως σελ. 82). Και οι πλημμύρες που έπληξαν την Επαρχία μας και τόσες καταστροφές προκάλεσαν, τόσους αδελφούς μας σε πένθος, σε απελπισία και απόγνωση βύθισαν, κάτι έχουν να μας πουν, κάποιο μήνυμα του Ουρανού μας μεταφέρουν! Και αυτό το μήνυμα συνοψίζεται στη λέξη «γέφυρα»!

Όλοι μας νοιώσαμε να σφίγγεται η ψυχή μας παρακολουθώντας να καταρρέουν ιστορικές και αιωνόβιες γέφυρες... Όλοι μας τρομάξαμε με τη διαπίστωση ότι χωρίς γέφυρες το νησί μας αποκόπτεται, εκατοντάδες άνθρωποι απομονώνονται... Και όλοι, όχι μόνο οι Κρητικοί, αλλά και οι Πανέλληνες συνειδητοποίησαν τη σημασία της γέφυρας, που ενώνει τόπους και συνδέει ανθρώπους! Δεν είναι αυτό, όμως, το μήνυμα του Θεού! Οι γέφυρες αυτές, οι υλικές, αργά ή γρήγορα θα αποκατασταθούν. Υπάρχουν, όμως, και κάποιες άλλες γέφυρες, πνευματικές, που ενώνουν τις ανθρώπινες ψυχές... Είναι οι γέφυρες, που έχει γκρεμίσει η νεροποντή

του ατομικού συμφέροντος και η πλημμύρα του εγωισμού... Είναι οι γέφυρες, που μας βοηθούν να περάσουμε πάνω από το ποτάμι της ιδιοτέλειας για να συναντήσουμε τον «άλλο», το συνάνθρωπό μας, τον αδελφό μας... Είναι οι γέφυρες, που θα μας οδηγήσουν από τη γη στον ουρανό, που θα μας συνδέσουν με τον Θεό και γι' αυτές τις γέφυρες, πρέπει, αδελφοί μου, να νοιαστούμε! Για την αποκατάσταση αυτών των γεφυρών να ενδιαφερθούμε! Χωρίς αυτές, είμαστε μόνοι, νησιά μοναχικά, που τα χτυπούν τα κύματα, χωριά απομονωμένα, που τα δέρνουν οι άνεμοι, ψυχές μοναχικές, από αγάπη και συναίσθημα στεγνές, χωρίς όραμα, χωρίς ελπίδα, χωρίς Θεό.....

Ας «χτίσουμε», λοιπόν, μαζί με τις υλικές γέφυρες και τις γέφυρες τις πνευματικές, που θα μας βγάλουν από την εσωστρέφειά μας και θα μας συνδέσουν με τον πάσχοντα αδελφό μας, για να θεραπεύσουμε τις ανάγκες του, να καλύψουμε τις ελλείψεις του και να γεμίσουμε με τ' άνθη της αγάπης μας το χάσμα π' άνοιξε η πλημμύρα κι' η νεροποντή...

Η Τοπική Εκκλησία συμπάσχουσα στην υλική καταστροφή και στον πόνο των ανθρώπων ήδη επισκέφτηκε τις πληγείσες περιοχές, ενημερώθηκε και ξεκίνησε ενέργειες άμβλυνσης του πόνου των ανθρώπων κατά το μέτρο του δυνατού.

Ευχόμεθα καλή υπομονή. Τα υλικά με κόπο και πάλι ανακτώνται, τα πνευματικά όμως χρειάζονται αγώνα, υπομονή και ταπείνωση για να υπερβούμε τον εαυτόν μας και να δείξουμε την παράδοσή μας και την φιλανθρωπία μας σε όσους έχουν πληγεί περισσότερο.

Πηγή φωτογραφίας: